

अनिवार्थपत्रम् ।

शास्त्री- II

व्याकरणद्वित्रिंशत् ।

रघुवंशम् ।

श्लोकव्याख्या ।

“सञ्चारिणी दीपशिखा रत्नौ यं यं व्यतीयाय पतिंवरा सा ।
नरेन्द्रमार्गाट्ट इव प्रपेदे विवर्णभावं स स भूमिपालः ॥”

सन्दर्भः → कुलगुरुकविकालिदासप्रणीतस्य रघुवंशमहाकाव्यस्य
इन्दुमतीस्वयंवरवर्णनात् षष्ठसर्गाद्बुद्ध्युतोऽयं श्लोकः ।

प्रसङ्गः → स्वयंवरस्थले सुनन्दा या इन्दुमत्याः परिचारिका सखा वा
आसीत्, सा इन्दुमतीं प्रति यथाक्रमं राजपरिचयं कारयामास ।
इन्दुमती राजानं विहाय तथैवाग्रे गतवती यथा नदीमार्गे वर्तमानं
पर्वतं परित्यज्य पुरे गच्छति ।

अन्वयः → पतिवरां सा रत्नौ सञ्चारिणी दीपशिखा इव यं यं व्यतीयाय
(गता), स स भूमिपालः नरेन्द्रमार्गाट्ट इव विवर्णभावं प्रपेदे ।

शब्दार्थः व्याकरणञ्च → पतिंवरा → पतिं वृणोति इति = स्वयंवरा ।
सा = इन्दुमती । रत्नौ = रजन्याम् । सञ्चारिणी = विचरणशीला ।
दीपशिखा → दीपस्य शिखा = अर्चिः ज्वाला । इव = यथा ।
यं यं = राजानम् । व्यतीयाय = व्यतिक्रम्य, परित्यज्य, निर्गता ।
सः सः = राजा । भूमिपालः = नरेशः । नरेन्द्रमार्गाट्ट →
नरेन्द्रस्य मार्गे अट्टः = राजपथगृहम् । इव = यथा ।
विवर्णभावं = कान्तिहीनत्वम् । प्रपेदे = लेभे ।

वाच्यार्थः → इन्दुमती दीपशिखा इव । यथा दीपशिखा उज्ज्वलवर्णा, कृशा,
कम्पायमाना तथैव इन्दुमती तथा च तस्याः गमनम् । यथा
प्रकाशपुञ्जे गते राजपथस्थितगृहाणि प्रकाशहीनानि भवन्ति
तथा राजानः इन्दुमत्योपेक्षया कान्तिहीनत्वमसमन् ।

टिप्पणीः → अस्मिन् श्लोके विप्रसम्भ्रमङ्गारः,
वेदमीरितिः, प्रसादगुणः, उपमा-
लंकारः, उपजातिद्वन्द्वश्च ।

डॉ० निर्मलकुमार झा, (सं. प्राचार्यः)।
श० उ० सं० महावि० सुखसेना, पूर्णिया।

1. अश्वपत्यादिभ्यश्च → प्राग्दीन्यतीयेष्वर्थेषु (अपत्यम् , देवता, भवः, जातिः) अश्वपत्यादिषु (पदेषु) शब्देषु 'अण्' प्रत्ययः स्यात् । यथा → अश्वपतेः पुमान् इति आश्वपतम् । अश्वपति उ०स् अण् (अ) = अश्वपति इ०स् अ, वृद्धिः, इकारलोपः आश्वपतम् ।

यवं प्रकारेण गाणपतम्, चानपतम् आदयः ।

2. ओर्गुणः → उवर्णान्तस्य भस्य गुणस्तद्धिते । यथा → उपगौः अपत्यम् = ओपगवः । उपगु + अण् ।

3. शिवादिभ्योऽण् → अपत्ये शिवादिभ्यः अण् स्यात् । यथा → शिव + अण् = शैवः ।

गङ्गा + अण् = गङ्गाः । प्रौढः

4. कन्यायाः कनीन च → चादण् । यथा → कन्यायाः अपत्यम् = कानीनः (न्यायः कर्णश्च) ।

5. साडस्य देवता → स अस्य देवता, अस्मिन् अर्थे प्रथमान्तेन प्रातिपदिकेन सह अण् प्रत्ययः स्यात् । यथा → इन्द्रः देवता अस्य = इन्द्रः । इन्द्र + अण् ।

6. तस्य समूहः → समूहार्थे षड्भ्यन्त समर्थेन सह अण् स्यात् । यथा → काकानां समूहः (काक + अण्) = काकम् ।

7. भिक्षतदिभ्योऽण् → भैक्षम्, गार्भिणम्, यौवनम् ।

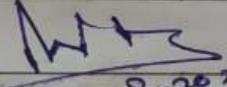
17-08-2020

डॉ० निर्मल कुमार झा (सं प्राचार्यः)
शां० उ० सं० महावि० दुखसेना, पूर्णियाँ ।

पुष्प शब्दः (नपुंसकलिङ्गम् / क्लीबलिङ्गम्)

विभक्ति	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	पुष्पम्	पुष्पे	पुष्पाणि
द्वितीया	॥	॥	॥
तृतीया	पुष्पेण	पुष्पाभ्याम्	पुष्पैः
चतुर्थी	पुष्पाय	॥	पुष्पेभ्यः
पञ्चमी	पुष्पात्	॥	॥
षष्ठी	पुष्पस्य	पुष्पयोः	पुष्पाणाम्
सप्तमी	पुष्पे	॥	पुष्पेषु
सम्बोधन	हे पुष्प !	हे पुष्पे !	हे पुष्पाणि !

सर्वेषाम् अकारान्त नपुंसकलिङ्गशब्दानां रूपम् फल शब्दानुसारेण भवति । यथा → पुष्प, ज्ञान, पाप, अरण्य, कलत्र, पत्र, गृह, जर्म, पुस्तक, दुग्ध, आम्र, मित्र, मुख, नेक्षत्र आदयः ।

17-08-2020

डॉ० निर्मलकुमार झा (सं० प्राचार्य)
रा० उ० सं० महा वि० सुखसेना,
पूर्णिमा